

Chodoviny

ZPRAVODAJ ŘK FARNOSTI CHODOV PRAHA • L.P. 2018

7-8

*Přejeme krásné,
požehnané léto
a šťastné návraty*

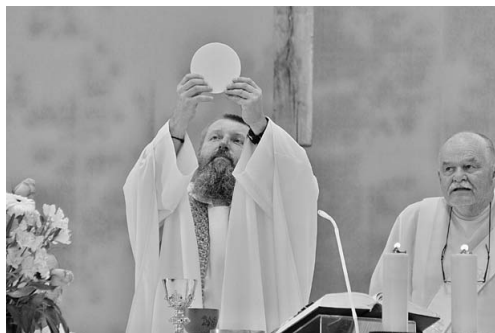
Prázdninová litanie

Ochraň mne před nesmyslnými dny nudy,
před dny bez modlitby a bez myšlenek na Tebe,
před tlacháním a špinavými řeči,
před skleslostí, prostředností, neovládáním se,
před lhostejností.

Prosím Tě otevři mi oči pro všechno dobré a krásné,
ať má ústa nacházejí slova radosti,
ať jsou mé ruce ochotny dávat a pomáhat,
ať s bdělým duchem přijímám pravdu,
pomoz mi, abych svým životem zvěštoval Tebe.

(Alfonso Pereira)

POSVÍCENÍ U MATKY TEREZY 27. KVĚTNA

SPÁŠU, ZÁCHRANU? TO JÁ NEPOTŘEBUJI.

Abychom mohli vůbec o něčem takovém mluvit, musí nám nejdříve dojít, že nějakou záchranu potřebujeme. Takže já se vás nejdřív pokusím dostat do řádné deprese, ne falešné, ale na základě reality ne??? Tudy ne, jen si ten náš život trošku postavíme před oči.

Zkuste někomu hlásat, že pro něj máte záchranu a on si myslí, že nic takového nepotřebuje.

Zkuste někomu vykládat o tom, že potřebuje nový dům a že mu ho dáte, a on si myslí, že žije v nejlepším paláci.

Zkuste někomu vykládat, že ho dovedete do nové země, kde mu bude líp, když on si myslí, že to, co má je stejně to nejlepší.

Jedním z důvodů proč totalitní režimy neprodyšně uzavírají hranice a brání se informacím, je, aby člověk po ničem jiném netoužil a byl spokojený. Aby ho vůbec nenapadlo, že by to taky mohlo být jinak.

Netotalitní, však ryze ekonomické režimy se nás pro změnu snaží oblnout jinak, ale vlastně je to podobné. Máte dojem, že buď na všechno máme, nebo že už to máme, nebo že to máme na dosah. Je to jen jiná varianta „poručíme větru, dešti“. Jsme zajištěni.

No a nakonec je to tak, že když nic nepotřebuji, tak mi pořád něco chybí, ale jak jsem v té mentalitě, tak se přece nehodí, abych řekl, že mi něco chybí. Většinou nám pak chybí hluboké vztahy a opravdová láska.

Možná namítneme, že nám ale chybí opravdu materiální prostředky k životu. To já vůbec neshazuji, to je třeba řešit, jak umíme, ale chci říci, že je po staletí vyzkoušeno, že skrze prioritní materiální zajištěnost to nejde. Čím jsme zajištěnější, tak nám kupodivu narůstají sebevraždy. Čím jsme mocnější, tím jsme neschopni dojít opravdového klidu. Atd.

Když Bůh stvořil svět, od počátku svěřoval lidem tajemství tohoto světa a života. V ráji měli dokonce přístup ke stromu života. Jakmile se tu ale vetřel hřích, nastává situace, kdy člověk neví, co se to vlastně odehrálo. A tak přichází jakoby „náhradní řešení“ (to není tak, že by to Bůh nevěděl nebo se mu to vymklo z rukou), které dává šanci na navrácení společenství s Bohem, druhými a sebou samotným.

Hříchem byl člověk, život a svět vydán v šanc zákonu hříchu. Ten zní neúprosně – zhřešil jsi –

nemáš právo na život a patříš do pekla. Tady není žádné vykroucení – rozumějte – to neurčujeme my, ale to je systém nad námi, do kterého nevidíme, respektive do něj strkáme hlavu hříchem a přitom nám nedochází, o co jde.

Hříchem jsme jednoduše propadli totálnímu zmaru, smrti, nemoci, zatracení. Nedokážeme to změnit. Právě proto, že nás to přesahuje. Jsou v zásadě jen tři cesty jak se toho zbavit: jedna dobrá, druhé dvě falešné.

- 1) Přijmu záchranu od někoho jiného – od Krista.
- 2) Řeknu, že nic špatného nedělám, popřu to a následky se nezabývám.
- 3) Pokusím se spasit sám.

Rád bych nám všem na prázdniny popřál velké požehnání: abychom uprostřed toho krásna objevili, že jsme zachráněni a jsme znovu a znovu zachraňováni Boží dobrotou ukázanou v Kristu Ježíši a že můžeme žít jako zachráněni hříšníci, kteří mají svou důstojnost navracenu od svého zachránce.

P. Michael

SLOVO REDAKCE

„Naše duše s touhou vzhlíží k Hospodinu, on je naše pomoc, náš štít. Tvoje milosrdenství buď, Hospodine, s námi; na tebe s důvěrou čekáme. (Žalm 33: 20 a 22)

Při jedné z modliteb na setkání Modliteb matek jsme chválily Pána tímto žalmem. Uvědomila jsem si, že je dobré a správné, když hledáme pomoc u Hospodina, ale zároveň jsem poznala, jak málo děkují a že jsem málo vděčná za vyslyšení mým prosb a za to, co pro mě Bůh dělá a udělal i bez mé modlitby. Že málo Boha chválím za to, jaký je.

Na dobu prázdnin jsem si předsevzala, že si založím malý deníček a na každý den napíšu Bohu alespoň jeden dík nebo chválu, nebo verš, který mě z Bible oslovil.

Myslím, že je to i dobrá věc na ochranu před útoky Zlého, který nám chce namluvit falešné věci o tom, jaký Bůh je, aby se zmenšila naše důvěra v Jeho pomoc a v Jeho milosrdenství vůči nám. Zkuste to i vy ☺.

Požehnané prázdniny, srdce plné vědku a chval přeje za redakci Katka.

VEZMĚTE A JEZTE...

Děti se radují, jsou prázdniny. Pohoda, sluníčko, žádná škola. Mnozí dospělí mají také zaslouženou dovolenou. Určitě i starší generace vítá ty nádherné letní chvíle, tu krásnou přírodu, to úžasné Stvořitelské dílo Boží. Jistě všude převažuje dobrá nálada. Samozřejmě, že někdo i v tomto období je nemocen, možná, že ho trápí nejistota, strach, co bude dál. Třeba tak trochu čeká na naši návštěvu, na příjemné slovo. Právě je to také doba, kdy máme dobré podmínky, abychom trochu víc rozjímali nad svým životem v Ježíši Kristu, o Panně Marii, i o svatých patronách našeho života, abychom si také něco hezkého přečetli z Písma svatého.

Jak často si ve svém životě klademe otázku: Co máme dělat, abychom konali skutky Boží? Dělat skutky Boží neznamená dělat něco mimořádného, dělat zázraky, ale dělat to, co si Bůh přeje, stávat se člověkem, jak si ho Bůh představuje. Ježíš sám je jediný zcela správný člověk, jak si ho Bůh představoval. Zcela milující. Zcela oddaný do Boží vůle.

Na něm se začíná plnit Boží plán s člověkem. Syn Boží a zároveň prototyp správného člověka. A my, každý z nás, se máme napojovat na něho. Uvěřit v Ježíše. Bůh nás odkazuje na Ježíše a dává se nám skrze něho. Přimknout se k němu, otevřít se mu, dát se od něho žít. Uvěřit znamená otevřít se celou bytostí. Ani ne tolik chtít se mu líbit vlastními skutky,

jako spíše se otevřít tomu, co on v nás chce vykonat. Přijmout Ježíše. Napojit se na něho. Nechat se od něho obdarovat, proměňovat. Teprve v tomto světle je dobře vidět, co je vlastně člověk, jak Ježíš pro něho žije a jak se za něho vydává. To je nehlubší základ účty k člověku, jednoho k druhému, i účty, kterou má mít člověk sám k sobě. Boží slovo nás vybízí: Nehleďte nějaké zvláštní znamení. Otevřte se Ježíši celým srdcem a uvěřte tomu, že vás miluje. Potom určitě poznáte, že on je ten pramen života, z něhož žijeme. Kdo přichází k němu, nebude nikdy hladovět. Bude dostávat stále víc a víc.

Ježíš to jasně oznamuje: „Já jsem chléb života. Kdo přichází ke mně, nikdy nebude hladovět a kdo věří ve mne, nebude nikdy žíznit.“ (Jan 6,35)

On je chléb života. A v tom je vyznání církve již od počátku. V Kristu Ježíši je základ celého našeho štěstí. Kdo jí tento chléb, bude žít navěky. Ježíš se pro nás stává skutečným pokrmem. Bůh je plnost všeho dobra a ani celý vesmír ho nemůže obsáhnout. Celý svět je spíše nepatrným práškem v Bohu a tento Bůh se nám dává skrze Ježíše tímto úžasným způsobem. Celá země a všechno, co je na ní, by mělo před ním zmlknout, a člověk by se měl otevřít a vždycky a všude za to nesmírně děkovat.

První a hlavní důvod, proč máme jíst Kristovo tělo a pít jeho krev, je to, že Bůh to tak chce. Přes všechnu naši ubohost nás volá ke Kristovu stolu. Nebudete-li jíst, nebudete mít v sobě život. Dokážete třeba mnoho krásných věcí, ale pořád vám bude ještě něco scházet a to něco podstatného.

To nespocívá v nějakých povrchních pocitech. Ta svátost, když se Kristu otevřeme, nás vnitřně čistí a proměňuje. Tímto způsobem máme nejlepší možnost zapojit se do Kristovy oběti. Do té veliké poslušnosti k Bohu a do té lásky k lidem, s jakou se on na kříži vydal za všechny. Tímto způsobem máme možnost být Kristu tak blízko jako kdysi na Kalvárii Maria, a se vším, co je součástí našeho života, se dát zapojit do Kristovy oběti a s Kristem se Bohu odevzdat. A tím všechno, co člověk žije, koná, snáší i trpí, dostává svůj celý smysl a hodnotu.

A tato eucharistie nám dodává sílu. I kdybychom se sebevíc snažili, nemůžeme se spoléhat na to, že jsme hodní, schopní a silní sami ze sebe.

Právě když člověk sám sobě příliš důvěřuje, dá mu Bůh poznat, jak je slabý. Ale Ježíš nás volá: Vezměte a jezte. Posilněte se. A z Kristova stolu se vytváří společenství církve a Ježíš nás smeluje dohromady. Jsou

to velké věci. Proto ani o prázdninách a na dovolené nezapomínejme na Ježíše, na chléb života. O tom všem můžeme rozjímat právě uprostřed letních slunečních dnů. Ježíš je také sluncem našeho života, on nás může prozářit a naplnit všechnu naši

lidskou touhu a naději. A jestliže se vystavujeme paprskům Ježíšovy lásky a necháme se jimi prozářit, nadejde jednou pro nás definitivní léto, léto u nebeského Otce.

Váš jáhen Pavel Urban

ZPRÁVY z KCMT

Milí přátelé, školní rok je opět za námi a já bych v této chvíli ráda poděkovala našim úžasným spolupracovníkům za pomoc, aktivitu a vydanou energii pro naši farnost. Tentokrát zejména Aleši Masnerovi za organizaci přednáškového cyklu „Zastavení u Matky Terezy“. Aleš si před dvěma lety ochotně vzal na starost veškerou přípravu a realizaci přednáškových večerů. V součinnosti s panem farářem vybírá přednášející, kontaktuje je a ladí jejich nabitě kalendáře s volnou kapacitou v našem sále, což vyžaduje často značné úsilí. Přednášky se těší stále většímu zájmu, pozvání do naší farnosti již přijalo mnoho velmi zajímavých a inspirativních hostů a na další, na podzim např. na Ondřeje Kobzu nebo doc. Petra Pitharta, se můžete těšit. Rádi bychom vám již brzy v knižním obchůdku nabídli nahrávky vybraných Zastavení u Matky Terezy. Velmi děkuji také paní Sylvě Roglové za to, že s velkou láskou již dlouhá léta věnuje každíčkou neděli obsluhu našeho knižního obchůdku. Také bych chtěla poděkovat Petru Friedovi a Davidu Mrázkovi za organizační pomoc s víkendovými, večerními a občasné i nočními pronájmy prostor, bez jejichž pomoci bychom se v KCMT neobešli. Velké díky patří také všem kavárníkům v naší úžasně kavárně CafeTerezie pod vedením P. Michala. Koncept provozu farní kavárny po její rekonstrukci došel změny a kavárna se za necelý rok své činnosti posunula do plně funkčního a finančně soběstačného tvaru. Vedle svého obvyklého poslání nasytit a potěšit naše chuťové pohárky v příjemném a přívětivém prostředí slouží naše kavárna navíc i k vytváření společenství mladých lidí, kteří v ní pracují a jsou spolu rádi a také napomáhá k evangelizaci našeho okolí. A v neposlední řadě se na tomto místě jistě sluší poděkovat redakci Fchodovin za jejich obětavou, mnohaletou práci a péči o náš farní časopis.

Pokud byste také vy měli chuť se zapojit do nějaké konkrétní činnosti ve farnosti, neostýchejte se a přijďte, rádi pro vás najdeme nebo vyčleníme nějakou činnost vašemu srdci, vašim schopnostem a časovým možnostem blízkou nebo uvítáme vaše nápady a vaši energii na aktivity zcela nové.

O prázdninách bychom rádi využili klidnějších dnů k vymalování prostor KCMT, k údržbě tanečního parketu a umělého kamene na sále. Vyúčtujeme dotaci od MČ Praha 11 ve výši 50 000 Kč, kterou farnost získala na kulturní a společenské programy pro občany Jižního Města v prvním pololetí 2018. Úpravou projde také náš farní web, abyste v něm mohli rychleji a přehledněji najít potřebné informace.

Nezapomeňte sledovat program farnosti, hned po prázdninách nás čeká několik velmi zajímavých a podnětných akcí, čeká nás oslava 80. výročí posvěcení kostela sv. Františka, kterou budeme slavít v průběhu celého měsíce. Nenechte si ujít dvě zajímavé přednášky, film a divadlo o sv. Františkovi, koncert skupiny „Kapucíni“ a později také netradiční mimořádné divadelní představení jedné pražské profesionální scény přímo v sále KCMT. Budete mít možnost si zakoupit almanach o historii kostela sv. Františka, který určitě stojí za to mít ve své knihovně. Není tedy třeba na konci prázdnin klesat na mysl, můžete se již teď začít těšit na celý měsíc oslav se svatým Františkem.

Preji vám všem krásné a požehnané léto a Boží ochranu na vašich prázdninových cestách.

Karina Juráková, ředitelka KCMT

*„Musím přiznat,
že se mi velmi líbí psi.
Ale nemohu snést, když
pes zabírá místo dítěti.“*

Poku š en í

Jak víme z minulých čísel Fchodovin, Hospodin stvořil člověka i přes určité pochybnosti archandělů Gabriela, Rafaela a Michaela. Zpočátku se zdálo, že obavy archandělů ohledně lidské svobody byly zbytečné. Jenže jednoho dne dostal Adam chuť na něco sladkého...

Eva se zastavila kousek za brankou: „Ono se řekne štrúdl. Ale kde teď v létě sehnat jablka? To by chtělo letňáky, ale ty tady v okolí nikde nerostou. To asi budu muset až někam doprostřed zahrady, tam by snad něco mohlo být.“

Těch pár kroků navíc stojí za to, aby Adamovi udělala radost. A protože byla v dobré náladě a taky proto, aby jí cesta lépe utíkala (a možná i proto, aby si dodala kuráž, vždyť tak daleko sama ještě nikdy nebyla), začala si zpívat:

*Pod naším okýnkem rostou tam dvě růže,
pod naším okýnkem roste tam štěp.
Jsou na něm jablíčka, trhá je Evička,
jsou dobrá, jsou sladká, jsou jako med.*

Had podřimoval na větvi stromu stočen do klu-
bíčka. Větev se mu ale dnes zdála nějaká tvrdá,
pořád ne a ne najít pohodlnou polohu.

„Asi bych si měl konečně koupit pořádnou
postel,“ řekl si pro sebe, ale stejně věděl, že to neu-
dělá. Na to byl moc líný. A protože byl líný, tak se
dost nudil. Sice mu to bylo trochu nepříjemné, ale
práce by byla ještě horší. Naštěstí je tu svoboda,
takže se můžete nudit podle libosti.

Had popolezl o kousek níže a položil hlavu do roz-
sochy dvou větví, kde se uchytilo trochu lišejníku,
a tudíž tu bylo o něco měkčeji. Pomalu upadal do
původní letargie, když ho náhle vyrušil nějaký zvuk.

*Koulelo se, koulelo
červené jablíčko,
komu ty se dostaneš,
má milá Evičko?*

Zvuk přicházel hodně z dálky, ale byl v těchto
končinách tak neobvyklý, že to hned upoutalo jeho
pozornost. Ano, zdá se, že si někdo zpívá.

*Koulela se, koulela
Dvě naproti sobě,
Komu bych se dostala,
Než Adámku tobě.*

A blíží se sem. Had zpozorněl. Už nebylo pochyb,
že je to zpěv. Takový soprán, to přece musí být
nějaká dívka. A tedy Eva, protože tady v Ráji žádná
jiná dívka není. Co tady ale dělá? Tady, uprostřed
zahrady? A bez Adama?

Had rychle vyskočil a trochu se upravil. Eva se
mu vždycky líbila. Takovou ženskou tady hned tak
nepotkáte. Ale zatím si k ní nikdy nic nedovolil. Znal
Adama a věděl, že pokud jde o Evu, tak nezná bratra.

Mezitím Eva došla skoro až k Hadovu stromu.

„Čau, Evo. To jsou k nám vzácní hosti.“

Eva se polekala a udiveně se rozhlížela, kdo ji to
tak nečekaně oslovil.

Had povylezl, aby ho Eva viděla, a snažil se tvá-
řit co nejpřívětivěji.

„Tobě to dnes ale sluší,“ pokračoval. „Nechceš si
tady ve stínu trochu odpočinout?“

Eva se podívala do koruny stromu. Takové divné
zvíře ještě nikdy neviděla. Něco jí říkalo, že by měla
raději zmizet, ale ženská zvědavost přece jen zvítě-
zila. Zdálo se, že jí Had nechce ublížit. Dokonce jí

Hadova slova polichotila. Občas jí sice něco takového řekne i Adam, ale zdaleka ne tak často, jak by si představovala.

„Když já spěchám,“ vysvětlovala Eva. „Musím někde natrhat jablka, Adam dostal chuť na štrúdl. Dneska moc pracoval.“

Takže Adam tu opravdu není. To Hada povzbudilo.

„Tak to máš teda opravdu velký štěstí, že jsi potkala zrovna mě. Já jsem totiž na jablka a podobný ovoce expert. Tady v tý části zahrady žádný jablka nerostou, to bys hledala marně a chudák Adam by hladověl.“ Had věděl, že na Evu musí přes manžela, když si chce získat její přízeň. „Ale nevádí, vždyť štrúdl se dá přece udělat i z hrušek. A nebo...“ Had se trochu natáhl a z větve přímo nad sebou utrl nějaký plod, vypadalo to jako něco mezi jablkem a hruškou. Byl taky trochu protáhlý, ale na rozdíl od hrušky byl širší spíše u stopky. „...nebo tady z toho. Uvidíš, jak se bude Adam olizovat.“

Teprve teď se Eva rozhlédla, kam to vlastně došla. V této části Ráje byla zahrada dost zarostlá a neudržovaná. Na místě, kde právě stála, byla jakási paseka a uprostřed ní zvláštní strom s pokroucenými větvemi. Bylo nápadné, že pod ním nerostla skoro žádná tráva, jen sem tam trochu proschlého mechu.

A pak to Evě došlo. Ocítla se uprostřed zahrady. A ten zvláštní strom před ní, na kterém sedí Had, je Strom poznání dobrého a zlého. Strom, ze kterého jim Hospodin zakázal jíst ovoce. Strom, ke kterému se raději neměli ani přibližovat. Strašně se lekla a couvla o několik kroků zpět. Ale něco jako by jí svázalo nohy či ke stromu přitahovalo, takový zvláštní pocit jí přepadl, že nedokázala utéci.

„Ale copak, snad ses nepolekala,“ snažil se jí uklidnit Had. „Nebo se snad bojíš toho stromu? Vždyť se podívej na mě. Býdlím tu už já nevím jak dlouho a nikdy se mi nic nestalo.“

„Ale to je přece Strom poznání dobrého a zlého,“ namítla tichým ustrašeným hlasem Eva.

„A co je na tom špatného chtít poznat dobrý a zlý,“ naoko se divil Had. „Aspoň má pak člověk lepší přehled a hned tak něco ho nepřekvapí.“

„Ale Hospodin nám...“

„No jo, já zapomněl, Hospodin vám zakázal jíst ovoce. Ale jen tak mezi námi,“ Had se opatrně rozhlédl, jestli ho náhodou Hospodin neposlouchá, „to je pěkná blbost. Víš, co je v ovoci vitamínů?“ Had si přehodil plod z ruky do ruky a zálibně se na něj zadíval. „A, B, C, ... až do Z.“

„Ale on nám nezakázal jíst všechno ovoce,“ bránila Hospodina i sebe Eva. „Ale jen ovoce z tohoto stromu.“

„Tak to ti teda řeknu,“ rozjízďel se Had, „to je Hospodin pěkný hamoun. Vždyť tohle je nejlepší, nejchutnější a nejzdravější ze všech ovoců.“ Nebo ovocí? Had se však gramatikou příliš nezatežoval a pokračoval. „Podívej se, jak je na jedny polovině spíš dožluta a na druhý spíš dooranžova, tady u bubáku dokonce až dočervena.“ A mezitím, co mluvil, se pomalu, nenápadně přibližoval k Evě.

„A tady se koukni, jaký má krásný podélný zelený žilky, zvláště tady na širším konci.“ Had podržel plod Evě před očima, aby dobře viděla. Ta instinktivně ucukla, ale ne zas tak rychle. Hadův plod byl přece jen docela zajímavý.

Had viděl, že to účinkuje, tak se odvážil pokračovat: „A teď se podívej, ukážu ti něco moc zajímavého. Vidiš, jakou má takovou matně sameťovou šlupku? Vezmi si ho a zkus ho vyleštit o košili... Aha, já zapomněl... Tak třeba tady o ten mech.“

Eva se však trochu vzpamatovala, tak Had raději sám rychle vyleštil jednu stranu plodu o kalhoty.

„Vidiš? Teď se to leskne. A navíc, když na to koukneš zblízka, uvidíš, že se tu objevily i příčné žilky. Řekni, není to úžasný?“

„Vypadá to spíš jako okno vězení,“ namítla Eva.

Had viděl, že mu tohle nevyšlo úplně podle plánu, ale měl v záloze další zajímavost.

„Počkej ještě chvilku. Cítíš tu vůni?“

Eva se zastavila. Opravdu se jí zdálo, že se ve vzduchu objevilo něco nového, tak zvláště nasládlého a zároveň kyselého, trochu štiplavého, ale zároveň opojného. Jako kdyby někdo otevřel láhev vína. Nebo spíš něčeho tvrdšího.

„Čichni si,“ pobízěl ji Had, „čichat k tomu ovoci vám přece Hospodin nezakázal.“

„Když já nevím... já...“

„Podívej,“ řekl zdánlivě nazlobeně Had a vytáhl z náprsní kapsy saka miniaturní vydání Bible. Chvilí v něm listoval a pak našel, co potřeboval: „Tady, První kniha Mojžíšova, kapitola 2, verš 17. Cituji: „Ze stromu poznání dobrého a zlého však nejez‘. Tady se o žádném čichání nemluví. A co není zakázáno, je dovoleno.“

„Když já si myslím, že je nebezpečné už to, že tu u toho stromu tak dlouho stojím. Co když neodolám? Nebo se spletu?“

„Proč se pořád tak bojíš? Jak už jsem ti dokázal, o čichání není v Bibli ani zmínka. A kdyby z toho chtěl Hospodin přece jen vyvozovat nějaké důsledky, dostane tě z toho každé průměrné právník.“

„Když já bych se musela zeptat Adama,“ snažila se Eva dostat z nepříjemné situace.

„A to jako proč? Uvědom si, že tvoříš celou jednu polovinu lidstva. A to už je přece dost velká síla na to, abys něco rozhodla, ne? Představ si, jak by svět asi fungoval, kdyby k rozhodnutí každý prkotiny byly potřeba hlasy sta procent lidí. Vždyť to by se nikdy nic nerozhodlo.“

Had se dostával do ráže. Aby se mu líp mluvilo, zakousl se do plodu. Vůně, kterou bylo předtím ve vzduchu spíš jen tušit, teď okolí zalila jako podzimní mlha.

Eva dostala na to ovoce strašnou chuť. Ale taky si vzpomněla na Adama: „Už musím jít. Adam má hlad a už se jistě diví, kde jsem tak dlouho.“

Ale Had ji nenechal vydechnout: „Copak jsi Adamova služka? Ať si udělá štrúdl sám, když si ho vymyslel. Vždyť ty máš přece taky právo trochu si odpočinout, nabrat síl, odreagovat se, povyrazit si.“

Had se odmlčel, znovu si kousl a najednou změnil téma i tón hlasu.

„Jaká byla dovolená? Byli jste někde v zahraničí? U moře?“

Eva se na Hada nechápavě podívala.

„Přece dovolená, v zahraničí, za hranicemi Ráje.“ Had obrátil oči v sloup, jako že takové věci zná přece každé malé dítě.

„A ono mimo Ráj něco existuje?“ podivila se Eva. „Hospodin se o něčem takovém nikdy nezmiňoval.“

„No to bych řek', že existuje. Vidím, že vám toho Hospodin ještě dost zatajil.“ Had vyhodil ohryzek a utrl si další plod. „To bys koukala, co tam mají zajímavější a užitečnější věci: peníze, auta, počítače... A speciálně pro ženy pak šperky, kosmetiku, módní salóny, solária, pro muže zase fotbal, noční kluby...“

Eva zpozorněla: „Jak jste to říkal?“

Říká, že pro muže fotbal, pivo, kasína a spousta dalších vymožeností, o kterých se vám tady v Ráji ani nesní.“ Had si oddechl, to bylo o fous, musel si dávat větší pozor. „Víš, jak by ti slušel třeba takovej náhrdelník z pravých perel?“ Had se odmlčel, přimhouřil oči a trochu nestydatě se zahleděl na Evu.

„Perly já náhodou znám. Adam jich několik přinesl, když studoval ty mořské ty... jak jen to říkal...“

měkkouše. Hráli jsme s nimi kuličky, já měla bílé, on černé.“ Eva se tentokrát nechtěla nechat zahanbit.

Hadovi podklesla kolena a nakousnutý plod mu vypadl z ruky. Voni s nima hráli kuličky. I s těma černejma. Vždyť za jednu takovou černou perlu by si mohl koupit přístup k nejednomu dívčímu srdci. A nejen k srdci.

Eva si Hadovy proměny všimla. „Stalo se vám něco?“

„Ne, ne, to je dobrý,“ snažil se uklidnit Had. „Jen taková chvilková indispozice... Kde jsme to přestali?“

„U těch perel.“

„Jo. A taky u těch zahraničních cest. Hele, Evičko... můžu ti tak říkat, ne?... Tak tedy, Evičko, garantuju ti, že když to skvělé ovoce ochutnáš, tak se ven z Ráje určitě podíváš.“

Had se odmlčel, znovu si kousl a pokračoval konejšivým hlasem: „Vždyť já ti chci jen pomoci. Honíš se, posloucháš Hospodina i Adama, uděláš všechno, co ti řeknou. Proč bys nemohla také jednou udělat něco sama? Jen tak, z vlastního rozhodnutí? Třeba by si tě Adam potom i víc vážil, když by viděl, jak dokážeš být samostatná a iniciativní.“

Pak ale mávl rukou. „Když nechceš, necháme toho. Alespoň zbude víc na mě.“ Viděl, že je Eva už dost nalomená, ale schválně jakoby tu záležitost chtěl ukončit. Utrhl další plod, takový zvláště červený, s potěšením si ho prohlížel a Evy si zdánlivě nevšímal. Eva byla zmatená. Tolik jí toho Adam neřekne za celý den, co tady Had za půl hodiny. A samé takové zajímavé věci.

Had najednou beze slova natáhl ruku s ovocem směrem k Evě, usmíval se a čekal.

Eva cítila, jak je bez Adama slabá. Ale zároveň ji lákala představa poznání podstaty dobrého a zlého. A ten plod byl tak krásný, měl tak dráždivou a svůdnou vůni něčeho nepoznaného...

Vzala plod do ruky.

Možná tím přece jen neporuší Hospodinův zákaz... A když, tak jen trošku...

A třeba si Hospodin vůbec ničeho nevšímne...

A Adamovi o tom přece nemusí vůbec říkat...

Jen si ovoce trochu prohlédne...

Potězká...

Konečky prstů pocítí hebkost jeho slupky...

Očima vychutná barvu a tvar...

Nebude ho přece ochutnávat...

Ani jíst.....

zprávičky z Farní charity

Začátkem léta byla do našeho firemního e-mailu doručena zpráva, která obsahovala požadavek na osobní asistenci pro babičku pisatelky. Požadavek byl na pětihodinovou asistenci pro třidevadesátiletou paní Líbu, která bydlí na hranicích mezi Záběhlicemi a Vršovicemi, tedy na hranici našeho obvyklého teritoria. Vnučka paní Líby kolegyním do telefonu později vyprávěla, že babička byla dlouhou dobu úplně v pořádku, samostatná a aktivní. Až v posledních měsících začala být křehká a potřebuje pomoc. Návštěvy by měly být každý pracovní den po obědě, který ji nosí a servíruje pečovatelka z jiné organizace, tedy od 13.00 do 18.00. Měli bychom dohlížet, aby klientka pravidelně pila, snědla svačinu a večeři, připomenout jí léky a obden pomoci s koupelí nebo sprchou. Vhodnými aktivitami bychom ji měli aktivizovat, protože se u ní začíná rozvíjet stařecká demence. Optimální náplní návštěvy by byla i procházka nebo doprovod na menší nákup, k holiči, pedikérce – vše v blízkém okolí bydliště klientky. Vnučka s povděkem přijala nabídku, že bychom zapůjčili choditko z naší půjčovny, aby si ho její babička mohla vyzkoušet.

Sociální pracovnice zajásaly. Dlouhá, užitečná a pro naše pracovnice pestrá služba, jakou opravdu rádi poskytujeme. Hned se domluvily s vnučkou klientky na termínu sociálního šetření a jely se s paní Líbou seznámit. Vrátily se spokojené. Klientka byla velmi příjemná drobná stařenka, hovorná a usměvavá. Po bytě pobíhal pesek neznámé rasy. Kříženec záhadného dlouhosrstého plemena, kterého klientka před lety, když se ještě cítila dobře, zachránila z útulku. (Údajně přes důrazné protesty všech příbuzných.) Psík byl přítulný, zvyklý na lidi a dobré zacházení. Na rozdíl od jiných „ratafáků“, se nesnažil na kolegyně cenit zuby a pouštět hrůzu. Paní Líba si libovala, že se na pečovatelky těší, protože si bude mít s kým povídat. Všechny plánované a vnučkou vybrané aktivity odsouhlasila. Sociální pracovnice připravily smlouvu a návštěvy mohly být zahájeny.

Pokaždé s napětím očekáváme zprávy z první návštěvy. Reakce pracovníků i klientů jsou velmi různorodé. Průběh návštěvy někdy vůbec neodpovídá

tomu, jak proběhlo sociální šetření a následný podpis smlouvy. První návštěva často rozhodne o tom, jak a jestli vůbec bude služba probíhat.

K paní Líbě jako první šla na návštěvu naše dlouholetá pečovatelka Anička. Večer po návratu domů telefonovala sociální pracovníci, aby popsala první dojmy. Její popis proběhlé návštěvy byl následující: „Paní Líba se po mém příchodu upřímně podivila, co prý si má se mnou počít celé odpoledne. Jestli bych si nedala kafe. To mi přišlo jako dobrý začátek pro seznámení, tak jsme ho šly spolu uvařit. Snažila jsem se s klientkou domluvit, co bychom mohly odpoledne dělat, když na stůl začal vyskakovat ten pes. Paní Líba mu říká Rošťáku. To zvíře se snažilo stáhnout ubrus, aby zjistilo, jestli nahoře není něco dobrého. Prý má rád sladké. Motal se nám kolem nohou, až jsem měla strach, že přes něj klientka upadne. Ta přišla s nápadem, že bychom mohly Rošťáka učesat. Odněkud vytáhla hřeben a já že mám psa držet. To zvíře si zaslouží své jméno. Honila jsem se s ním půlku odpoledne po bytě, na závěr té honičky bychom se potřebovali učesat oba. Paní Líba se zatím zjevně dobře bavila. Následně prohlásila, že je Rošťáček asi nevybroušený, takže česání necháme a jestli bych s ním nešla ven. Ona sama zůstala pěkně doma a já se v tom vedru nechala vláčet tím psískem blízkým parkem. Po návratu do bytu jsem mu musela dát pít a jít. Potom jsem dala večeři i klientce a úplně vyřízená jsem jela domů. Paní Líba se mnou loučila s tím, že bych mohla zítra toho rošťáka vykoupat. Ještěže tam jde Maruška! To by mě zajímalo, pro koho tu službu osobní asistence rodina vlastně objednala.“

Je samozřejmé, že jsme s rodinou i klientkou obsah služby znovu projednali, takže nadále probíhá hladce ke spokojenosti obou stran.

Na závěr opakuji prosbu. Na konci léta končí pracovní poměr další ze zdravotních sester. Nutné za ni potřebujeme náhradu. Prosím všechny všeobecné zdravotní sestřičky z farnosti nebo sestřičky, které znáte. Práce u nás je velmi pestrá, kolektiv příjemný a pravidelný pohyb máte zajištěn v rámci přechodů mezi jednotlivými klienty. Žádné dlouhé a nepravidelné služby. Nejvíc návštěv je od rána do časného odpoledne, dokumentaci snadno napíšete doma přes internet.

Eva Černá

Klídek, pohoda, pořádek a řád, jistota lidských představ... houby houby, zlatá rybko!

Můj život je jedna velká změna, samé překvapení a všelijaké zatáčky. I dnes zase stojím před další změnou, další kapitolou. Vždycky jsem měla ráda pořádek a dostala jsem do vínku touhu po tom, aby do sebe vše zapadalo a ladilo. Mít své věci srovnané, naplánované, promyšlené, uspořádané, nejasnosti dořešené, konflikty uzavřené... Mít to svoje jisté a jasné.

V jednadvaceti se zdálo, že to všechno super klapě. Když jsem se rozhodla, že dám rok života jako dobrovolník práci v církvi, zpřeházelo mi to plány poprvé. Bylo třeba se přizpůsobit danému režimu, vedení druhých a spolehnout se na to, že v Duchu Hospodinově využiji mé schopnosti a čas pro ty správné věci. Všechno bylo dobrodružství, rok plný nového, posouvání vlastních hranic, naplněný lidmi a navazováním kontaktů. I když řád vyhovoval mé povaze, bojovala jsem. Nejvíc s vlastními představami, co a jak by mělo být, jak by mi to vyhovovalo ... Na konci toho roku jsem věděla, že zasvěcený život není to, co by pro mne Bůh chtěl i přesto, jak moc dobře mi mezi zasvěcenými bylo. Zasel

ale do mého srdce touhu po tom, žít v podobném společenství lidí.

Vrátila jsem se k sestřičkování, do řádu nemocnice. Pak přišel vztah, svatba. První dítě vneslo teprve ten pravý chaos do mého života :) Obzvlášť maminky, mi asi dají za pravdu, že s dětmi to je neustálá změna plánů. Pro mne to byl docela tvrdý dopad na zem. Znovu jsem musela přijmout fakt, že o mém dni rozhoduje někdo jiný, že nikdy není uklizeno tak, jak bych si představovala, že se všechno pořád mění, samé překvapení.

A přesto Bůh prokládal moje dny svým řádem. Jen ne vždy tak, jak si já představovala. Ve chvíli největšího zmatku mateřského života jsem se ocitla v této farnosti. Přes společenství maminek na mateřské a dobrovolničení v mateřském centru Domeček, které vneslo kus pravidelnosti do mých dní s dětmi, jsem začala poznávat místní lidi.

Po čase jsem stála před nabídkou vypomoci při výuce náboženství. Nic, do čeho bych si troufala, nepřipadala jsem si obzvlášť kompetentní. Katechetický kurz jsem kdysi dělala čistě protože jsem si chtěla rozšířit své vlastní znalosti po konverzi a vůbec ne proto, že bych chtěla učit. Přijala jsem to tedy jako službu místnímu společenství, jako další dobrovolnický počín. Ale víte co? Ukázalo se, že to vůbec není můj dar Bohu, ale úplně naopak. To On obdaroval mne. Přesně ve chvíli, kdy jsem řešila to, že sama vedu svoje dvě děti ke křesťanství (manžel v té době ještě nebyl pokřtěný), mi dal zakusit obrovskou radost doprovázet děti z farnosti. Dar vidět jak rostou, fyzicky i ve svém vztahu s Kristem, vidět je tady, spolu s jejich rodinami a vnímat, že je to tak dobře... Dopřál mi to zakoušet na vlastní kůži a přivádět do toho i moje vlastní děti.

Ze setkávání maminek na mateřské a služby v Domečku jsem postupně vyrostla, já i moje děti. Dalším velkým darem se pro mne stalo společenství Modliteb Matek. Pomohlo mi pochopit, že jen svými silami, svým vlastním plánováním to fakt nejde. Pro moje rozjitřené srdce byla nabídka svěřit všechny děti, manžela i sebe jen a jen Jeho plánům naprostou úlevou. Tehdy se začaly dít zázraky. Nebo spíš konečně dostal prostor Jeho plán a ne mé představy ...

Absolvovala jsem s manželem kurz Alfa, on nastoupil do katechumenátu a před dvěma lety o Velikonocích přijal křest.

Stála jsem před dalším rozhodnutím a tentokrát se týkalo právě Alfy. Díky tomu, že jsem se přidala k manželovi a rozhodla pomoci, jsem byla obdarovaná znovu. Lidmi s touhou ukazovat, že křesťané jsou normální :, spoustou nových zážitků a dovedností, modlitbami za sebe navzájem, jistotou, že se mám o koho opřít i v nejtěžších chvílích. A přesně to jsem v tu dobu potřebovala.

Že by to bylo tak snadné a bez překážek? To rozhodně ne.

Zvyknout si přijmout, že KCMT má svůj speciální režim a zároveň být dost pružná, aby se zvládlo co je třeba a v době kdy je to třeba, mi dávalo zabrat. S velkou úctou hledím směrem ke všem, kteří na tomhle baráku pracují a musí spolu vyjít, plánovat a všechno řešit, vyjít s každým nájemcem, vyjít s námi všemi, kteří se sem uchylujeme, vyhovět nej-různějším požadavkům. On tenhle servis není samo sebou a bez Lásky by to nešlo.

Od září mne čeká zase jiná, nová etapa a dá-li Pán, vrátím se k práci zdravotní sestry, přesunu se ale jen o malý kousek, do Charity. Že bych byla bez obav? Nejsem. Je to už doba co jsem sestřičkovala a na jiném místě, ale vím, že zase něco dostanu :)

Život je změna. Pořád se to učím přijímat. V tom všem je On Řádem a uspořádává všechny moje změny a nepořádky, všechny moje představy... a dává všemu smysl a směr.

Co je to nejdůležitější, co jsem na všech těch frontách dostala?

Jsem tady na zemi doma ve farnosti a mám domov od Hospodina v nebi.

PS: Víím, že se teď za mne hledá náhrada na částečný úvazek. A tak tomu, kdo přijme úklid v KCMT chci říct, že je to dobrodružství ... s lidmi i Bohem a moc mu přeji to všechno okolo – zázemí, lidi, Eucharistii na dosah atd.

Lucie Chlupová

A to je právě to. Kdykoli jsem doposud překonala svoje představy o tom, co bych měla, neměla, dokázala, nedokázala, vždycky jsem dostala mnohem víc.

Stejně to bylo i před 15 měsíci, kdy jsem už po několikráte slyšela, že se hledá někdo na úklid v KCMT. V té době jsem řešila, jestli a jak se vydat z domácnosti zase zpátky do zaměstnání a přivýdělek se hodil. Člověk by si řekl: „Koště, hadr, mop ... jak tohleto obdaruje?“

Když pomínu to, že se mi vrátila fyzická, protože jsem konečně zase v pohybu, tak nejspokojenější jsem proto, že jsem na místě, kde je mi dobře. Mám kolem sebe lidi se stejnými hodnotami, pomůžu, ta práce je vidět a moje pořádkumilovná dušička dostává to, co potřebuje :)

Hledáme zaměstnance na poloviční úvazek pro úklid prostor KCMT kombinovaný s přípravou programů – nástup září 2018

Kontakt: kancelar@seznam.cz
tel.: 731 625 270 (Karina Juráková)

Jak shrnout **Noc kostelů** do pár vět?

Při pestrosti programu, situací a momentů určitě není možné vystihnout všechno. Dovolím si tedy napsat alespoň tři malé postřehy.

Malé velké zázraky

Skrze nejrůznější situace jsme mohli vidět mnoho malých zázraků, které nesou příslib velkých začátků. Pro mě to například byla návštěva mojí tety, která denně chodí kolem KCMT už víc jak třicet let a teprve teď přišla dovnitř.

Místo setkání a místo modlitby

Díky kavárně, dílničce pro děti, rozlévanému vínu, věži a prohlídkám měli návštěvníci hodně možností se setkat s „domácími“. Naším domem se tak nesla příjemná vůně setkání, úsměvů a rozhovorů. A nechyběly ani rozhovory s Pánem na střeše kostela pod otevřeným stanem. Jemu buď díky za celou Noc, která, jak doufáme, bude pro mnohé novým dnem.

Zdeňka Rejšková

Otevřené dveře a srdce

Bylo výborné, že se všechny dveře otevřely široko dokořán, jak vstupní, tak i vnitřní, do sálu, na věž, na terasu... I venkovní stan už z dále vítal všechny příchozí. Jakoby náš kostel odrážel postoj srdcí těch, kteří se na Noci podíleli. Jejich srdce se otevřela, což nemohli návštěvníci nevnímat.

Noc kostelů u svatého Františka

MEDITAČNÍ MYŠLENKY MOUDRÝCH

■ Evangelium je opravdu radostná zvěst, a tak musí být neustále v radosti hlášáno. Jinak nemůže vyznít tak, jak vyznít má. Když jde kněz k oltáři, má si uvědomit, že lidé jdou do kostela pro radost! On je prostředníkem, on je zde nástrojem Božím. A tak ji (radost) musí mít hluboko v sobě, aby ji neustále vyzařoval.

■ Nezabiješ! V tomto zákazu bere Bůh v ochranu člověka. Člověk sice od něho odpadl a často se proti němu bouří, ale Bůh má zájem i na padlém člověku. Dokonce i na toho Kaina vložil znamení, aby ho žádný nezabil. **(Slovo na cestu)**

■ Svatý Prokop, rodák od Č. Brodu, se původně stal knězem, benediktinem, ale později se rozhodl pro přísnější život poustevníka v lesní pustině u Sázavy. Žil velmi skromným životem, tvrdě pracoval – mýtil okolní les a obdělával půdu. Vypráví se, že z jeskyně, kde se usadil, vyhnal ďábla a znamením kříže ho donutil, aby oral jeho pole. Když k Prokopovi začali přicházet lidé s prosbami o radu a pomoc a také několik učedníků, kteří chtěli žít jako on, Prokop se rozhodl kolem roku 1050 založit tam u Sázavy klášter a stát se jeho opatem. Za dvě stě let poté byl prohlášen za svatého a stal se jedním z českých patronů. **(Podle Č. Talafantové)**

■ Husovo sedmero: ...Hledej pravdu. Slyš pravdu. Uč se pravdě. Miluj pravdu. Prav pravdu. Drž pravdu. Braň pravdu až do smrti, neboť pravda Tě vysvobodí. **(Výklad víry – z roku 1412)**

■ Můj Pane, jen s Tvou pomocí mohu být platným člověkem v tomto světě. Jen Ty dokážeš odvést mé srdce a mysl od věcí a zájmů, které by mě učinily cizincem ve Tvém lidu. Dej, prosím, ať se od Tebe naučím věrnosti, kterou jsi vždy své církvi přes její nehodnost prokazoval, a pomoz mi, abych dokázal stát při těch, s nimiž jsi mě v životě spojil. Srdce čistě dej mi, Pane. **(Sešli světlo své)**

■ Z úzkosti člověk onemocní a často z ní onemocní více, než z toho, čeho se bojí. Úzkost spotřebovává energii. Ochromuje síly, které budeme potřebovat, abychom přestáli neštěstí. **(Phil Bosmans)**

CO BYLO A CO BUDE?

Z KRONIKY SNĚHOVÉ VLOČKY ZÁPISKY SKAUTSKÉHO DÍVČÍHO ODDÍLU

Vodácká výprava na Berounku

O třetím červnovém víkendu jsme byly na výpravě, jely jsme na vodu na Berounku. V pátek jsme vyrazily z Prahy, přespaly jsme v lese kousek od Roztok u Křivoklátku na takovém zajímavém kopečku v lese, kde rostly buky a lezli velcí oranžoví slimáci. Ráno nás kousek odtud vyzvedli kluci-vedoucí z KSK, kteří jedou s námi a budou nás učit, jak jet na vodě. Dostali jsme se do Skryjí, odkud jsme po obědě a připomenutí, jak pádlovat, vyrazili. Večer jsme dopluli k Roztokám u Křivoklátku. Zde jsme přespali v kempu. Další den jsme pokračovali dál do Zbečna. Cestou jsme se zastavily v kostele v Křivoklátku, také jsme viděli závody na

kajakách. Celý víkend bylo krásně, nádherné počasí, příjemná voda a moc jsme si to užily. Byla to moc pěkná výprava.

Pochvala skautkám

Vodáčtí vedoucí KSK Praha ocenili a chválí oddíl Sněhová vločka za mimořádnou připravenost pro přežití v přírodě. Holky nejen, že se na vodácké výpravě chovaly bravurně, nejenže se s lehkostí protřelých zálesáček staraly v divočině samy o sebe, ale s přehledem uvařily skvělou večeři, na které si pochutnávali i všichni ostatní účastníci vodácké výpravy. Mimo to se děvčata postavila statečně a moc šikovně k vodáckým dovednostem.

ZE ŽIVOTA VOSY

ODDÍL VŠESTRANNÝCH AKTIVIT PRO KLUKY

VOSA trénovala stavbu stanů a prověřila šance na přežití ve vodě.

Vosa koncem května rozbila cvičný stanový tábor v centrálním parku, u paty KCMT, kde také při další z řady schůzek soutěžila s pinzetami v ruce ve vědecké štafetě s mikrosoučástkami. V klubovně trénovala morseovku a docela překvapila dosaženými znalostmi.

V červnu vyrazila Vosa znovu na bazén, aby před prázdninami zopakovali vodáci, co se v oddílu naučili a prověřili svou schopnost přežít v tekutém živlu. Všichni zúčastnění osvědčili své dovednosti uspokojivými výsledky, kterých dosáhli v časech na 25 m, v potápění i ve skocích do vody.

VOSA zahájila provoz technologického centra.

Dva úterky v červnu využila VOSA čerstvé dodávky technologického vybavení a materiálu, který jim doručil tajemný pan X. Klubovna v suterénu se podvackrát proměnila na skutečné technologické centrum a účastníci začali vyrábět "univerzální teleport", který má umožnit každému z nich komunikaci v morseovce akustickou nebo optickou signalizací, přenos signálu na dálku i trénink morseovky s využitím telegrafního klíče. Všichni, kdo se do práce pustili, se projevili jako nadějní elektronici jak při práci s páječkou, tak i s kleštěmi, nůžkami na plech nebo při mravenčí práci s pinzetou.

CO BUDE?

Letní stanový tábor KSK Praha 21. 7.– 4. 8. 2018

Tábor pro děti ve věku 8 až 15 let proběhne na tábořišti u Manětína.

Vodácký tábor KSK Praha 11. 8.–19. 8. 2018

Tábor pro zkušené i začátečníky od 11 let. V plánu je splutí Sázavy, táborové hry, večery s kytarou atd.

Aktivity pro děti a mládež na příští školní rok

- **Dívčí skautský oddíl Sněhová vločka**
- **Oddíl všestranných aktivit VOSA pro kluky**

V příštím čísle Fchodovin, které vyjdou začátkem září, se budeme snažit uvést termín informační schůzky pro rodiče a děti, které budou mít zájem o účast v oddíle. Také ve školním roce 2018/2019 budeme kromě oddílového budování kolektivu a pilování nejrozličnějších dovedností a dobrých vlastností pěstovat znovu elektroniku a další vědeckotechnické aktivity, budeme pokračovat s tréninky plavání a dalších sportů, získávat dovednosti pro život v přírodě.

Lyžák o jarních prázdninách

Již od začátku školního roku bude možné se hlásit na tradiční lyžák/snb výcvik o jarních prázdninách 2019. Rozhodně by si měly děti a mládež již teď uložit do paměti termín 10. 2. až 17. 2. 2019, kdy máme na Jižním Městě prázdniny, a lyžák KSK/Praha pro ně chystá program, na jaký se nezapomíná.

Dramatický kroužek, pašije

Vedoucí dramatického kroužku se budou v příštím školním roce opět dětem věnovat, kromě divadelní průpravy a práci na velikonočním představení pašijí v KCMT budou mít přichystáno i spoustu zábavy a prima partu.

Noví vedoucí pro programy s dětmi a mládeží

Stále máme zájem o nové vedoucí a asistenty na výše uvedné aktivity, ale i další jednorázové programy jako je Mikulášská nadílka, Den dětí, farní den apod. V práci v kolektivu vedoucích a s dětmi je možné užitečně investovat své síly, poznat hlouběji spolufarňáky a děti z Jižního Města a hodně se přiučit. Krom vlastní práce s dětmi mají naše

programy často i odbornou a populárně naučnou stránku. Zde se mohou aktivně uplatnit i neodborníci a začátečníci v oborech jako je sportovní výcvik v nejrůznějších disciplínách, elektronika, divadelní technika, dovednosti pro život v přírodě a další. Věk asistentů může jen nepatrně převyšovat věk dětský a vedoucí, kteří již mají plus mínus 15 let, se mohou k dětem na řadu programů hodit lépe než ostřílení mazáci.

Přihlašování dětí na pravidelné aktivity

Pro informace i přihlašování je možné kdykoliv kontaktovat vedoucí aktivitu.

Na většinu pravidelných aktivit (VOSA, dramatik) mohou rodiče přivést děti na běžnou schůzku „na zkoušku“ a přihlašování řešit s vedoucími následně. V takovém případě je vhodné kontaktovat předem vedoucí dané aktivity a informovat se o čase a doporučeních pro daný konkrétní termín schůzky.

Kontakty na vedoucí aktivit

■ Letní stanový tábor KSK Praha

Marek Stehlík, tel. 730 996 731
Jakub Jarolímek, tel. 736 452 995
e-mail: taborsk@ gmail.com
http://kskpaha.org/tabor.php

■ Vodácký tábor KSK Praha

Václav Olšanský, 775 521 404
e-mail: voda@kskpaha.org.

■ Dětský dramatický kroužek

Eliška Brhlová, tel.: 606 561 611
e-mail: eliska.brhlova@seznam.cz.

■ Sněhová vločka, oddíl a tábor skautek

Lucka Skrčená, vůdce oddílu
tel.: 721 770 421, l.skrkena@seznam.cz
Eliška Kosmáková: elzуска@spoluzaci.cz

■ VOSA • všestranný oddíl pro kluky

Míra Majer, hlavní vedoucí
vosa.kcmt@ gmail.com, tel.: 775 005 096.

■ Lyžák o jarních prázdninách a lyžařský oddíl

Honza Procházka, hlavní vedoucí,
tel.: 608 228 730, e-mail: hory@kskpaha.org

18. Cokoliv činíte

Když jsem byl hladový, dali jste mi najíst,
když jsem byl žíznlivý, dali jste mi napít.

Cokoliv jste učinili jednomu z těchto nejmenších,
mne jste učinili.

Vstupte nyní do domu mého Otce.

Když jsem byl bez domova, otevřeli jste mi dveře,
když jsem byl nahý, oblékli jste mě,
když jsem byl unavený, poskytli jste mi odpočinek,
když jsem byl v úzkosti, utišili jste všechny můj strach,

když jsem byl malý, učili jste mě číst,
když jsem byl osamělý, potěšili jste mě,
když jsem byl ve vězení, přišli jste do mé cely,
když jsem ležel nemocen, ošetřili jste mě.

V cizině jste mi poskytli domov,
hledajícímu zaměstnání jste dali práci.

Když jsem byl zraněn v bitvě, ošetřili jste mé rány,
když jsem hledal laskavost, vztáhli jste ke mně své ruce.

Když jsem byl jako černoch, Číňan a jako bílý,
posmíván a tupen, nesli jste můj kříž.

Když jsem byl ztrápen, snažili jste se mě rozesmát,
když jsem byl neklidný, vyslechli jste mě a měli o mne zájem.

Nepřehlédli jste mě pokrytého slinami a krví,
poznali jste můj obličej, i když byl špinavý
a pokrytý potem.

Když sem se smál, smáli jste se také,
když jsem byl šťasten, měli jste podíl na mé radosti.

Úryvky na pokračování z knihy:

Malcolm Muggeridge: Matka Tereza z Kalkaty
– Něco krásného pro Boha

UDÁLOSTI / AKCE / TERMÍNY

CO NÁS ČEKÁ V ROCE 2018/2019

15. 8.	středa	2018	18.00	• slavnost Nanebevzetí Panny Marie, mše sv. v KCMT
2. 9.	neděle	2018	8.00	• osmdesáté výročí vysvěcení kostela sv. Františka, bohoslužba v kostele sv. Františka.
2. 9.	neděle	2018		• uvedení publikace „Patnáct zastavení“
5. 9.	středa	2018		• pouť KCMT (5. 9. – sv. Matka Tereza)
19. 9.	středa	2018	od 17.00	• zpovědní den pro děti – začátek katechetického roku, KCMT
20. 10.	sobota	2018		• dobroden
2. 11.	pátek	2018	17.00	• dušičková pobožnost na hřbitově (v 9.00 mše v KCMT)
24. 11.	sobota	2018		• výroba adventních věnců
5. 12.	středa	2018		• mikulášská v KCMT
8. 12.	sobota	2018		• dobroden
12. 12.	středa	2018		• zpovědní den pro děti KCMT
18. 12.	úterý	2018		• zpovědní den pro farnost – sv. František
23. 12.	neděle	2018		• výprava pro Betlémské světlo
1. 1.–6. 1.		2019		• tříkrálová sbírka
25. 1.	pátek	2019		• farní ples
9. 2.	sobota	2019		• den nemocných
11. 2.–17. 2.		2019		• jarní prázdniny Praha 1–5
2. 3.	sobota	2019		• masopustní veselice
6. 3.	středa	2019		• popeleční středa
3. 4.	středa	2019		• zpovědní den pro děti KCMT
6. 4.	sobota	2019		• dobroden
10. 4.	středa	2019		• zpovědní den pro farnost – KCMT
18. 5.	sobota	2019		• dobroden
18. 5.	sobota	2019		• zpověď před 1. sv. přijímáním
19. 5.	neděle	2019		• první sv. přijímání v 11.00
19. 5.	neděle	2019	15.00	• pouť u kapličky sv. Jana na Hájích (16. 5. svátek sv. Jana)
26. 5.	neděle	2019		• výročí posvěcení KCMT (26. 5. 2007)
8. 6. nebo 15. 6.		2019		• biřmování
19. 6.		2019		• zpovědní den pro děti, zakončení katechet. roku

- Adventní duchovní obnova 2018
úterý u sv. Františka – 27. 11. chvály, 4. 12., 11. 12., 18. 12. – zpovědní den
- Postní duchovní obnova 2019
středa KCMT – 13. 3., 20. 3., 27. 3., 3. 4., 10. 4. – zpovědní den v KCMT.

DOBROVOLNÍCI, DOBROVOLNICE, DOBROVOLNÍČATA

Milí farníci,
asi většina z nás vyhlíží začátek prázdninových dní. Někdo s nadšením, někdo s obavou. Každopádně léto je tu (i když počasím ho máme už delší dobu).

Stále nám schází dobrovolník, který by nám pomohl starat se o část záhonu růží u KCMT. Najde se mezi námi někdo, kdo by rád pečoval o kousek zeleně a nemá k tomu příležitost ve svém okolí? Konkrétně tato činnost se nedá dělat pouze nárazově o dobrovolnickém dnu. Pokud by vás tato pomoc zajímala, tak se mi, prosím, ozvěte a řeknu vám k tomu více.

Již teď chystáme velké oslavy osmdesátého výročí posvěcení našeho farního kostela sv. Františka na Chodově (1938–2018). Na farní radě jsme se domluvili na tom, že to bude „Měsíc se sv. Františkem“ a začneme pěkně hned první zářijovou nedělí; finále bude na farním dni (v sobotu 6. října). Můžete se těšit na zajímavá setkání. Dozvíte se něco kříží sv. Damiána, který je v Assisi. Setkáme se s jedním z františkánů z Bronxu (v KNA vyšla kniha „Františkáni z Bronxu“). Těšit se můžete na koncert slovenské křesťanské kapely „KAPUCÍNI“, promítání filmu o sv. Františkovi, divadlo „František blázen“ v podání Honzy Horáka. Přesné termíny se dozvíte včas, sledujte náš web, nástěnky, plakáty a hlavně: nebojte se pozvat své přátele a sousedy, známé. Určitě se najde v programu něco, co se jim bude líbit.

Ve Fchodovinách najdete také kalendář termínů akcí na tento školní rok. Vezměte si proto k ruce svůj diář a hned vše запиšte, ať vám nic neuteče.

Krom velmi bohatého programu budou i v příštím školním roce probíhat aktivity, které znáte, ale i některé nové: zdravotní cvičení (nejen) pro seniory, keramika SEN – pro seniory v dopoledních hodinách, výuka náboženství, dívčí skautský oddíl Sněhová vločka, setkávání maminek na mateřské, páteční bohoslužba slova s následným posezením pro starší, dětská schola Tereza s Katkou. Máme v plánu také tvořivá setkání v Café Terezie. Bude to příležitost se potkat a spolu něco pěkného vytvořit ať už pro sebe, nebo někomu pro radost. Zkrátka je na co se těšit a co vyhlížet.

Přeji vám, abyste si našli čas pro Boha, pro sebe, pro rodinu, pro přátele.

Požehnané léto
Vlasta Hamalová

SDRUŽENÍ KŘESŤANSKÝCH SENIORŮ POŘÁDÁ

farní zájezd

do Kadaně, Jirkova,
Hory sv. Kateřiny a Křešic
13. 10. 2018

Cena zájezdu je 330,- Kč.

Odjezd je z parkoviště u Komunitního centra
Matky Terezy na Hájích v 7.00 hod.

Návrat večer kolem 20. hod.

Přihlášky a placení zájezdu

u Ing. Řivnáčové, tel. 774 877 495

(jáhna Pavla Urbana – tel. 272911264)

Keramický ateliér Su-terrén

Keramika různých zemí a kultur, seznámíme se postupně během roku se starověkým Řeckem, Čínou, Afrikou a Amerikou a jejich keramikou.

Pro velký zájem otevíráme kurz i v pátek.

čtvrtek děti 5–10 let / 15.30–17.00 hod.

starší děti a dospělí / 17.30–19.00 hod.

pátek děti 5–10 let / 15.30–17.00 hod.

Pokud máte zájem pokračovat, napište mi, prosím, ať vám mohu rezervovat místo. Přihlašovat se můžete až do konce září. Začínáme tentokrát až **4. 10. 2018**.

KURZY SEN pro seniory – jednou za dva týdny v pondělí v dopoledních hodinách.

www.jana-domsova.cz, jana.domsova@gmail.com

@afeTerezie

OTEVÍRACÍ DOBA
KAVÁRNY
O PRÁZDNINÁCH
NEDĚLE 9–11 HOD.

Změna v průběhu prázdnin vyhrazena

ŽIVOT FARNOSTI • SETKÁNÍ

- **9. 7.** (pondělí) od 20 hod. v KCMT – setkání spo-
lečenství Hnutí fokoláře. Slovo života na čer-
venec: „**Stačí ti moje milost, protože síla se tím
zřejměji projeví ve slabosti.**“ (2 Kor 12,9), na
srpen: „**Miloval jsem tě odvěkou láskou, proto
jsem ti tak trpělivě prokazoval milosrden-
ství.**“ (Jr 31,3). Setkání je otevřené i dalším zájem-
cům. Jana a Viktor Friedovi – tel. 731 625 949.
- **Setkání Život z víry** s jáhnem Pavlem Urbanem
se v září nebude konat, poprvé se sejdeme ve
středu 3. 10. ve farním sále od 19 hodin. Setkání
je otevřeno pro všechny zájemce.

■ **Modlitební setkání maminek (nejen) na
mateřské dovolené** se koná ve středu dopo-
ledne od 9.30 do 11.30 v suterénu fary u kos-
tela sv. Františka z Assisi. **Během letních prázdnin
(červenec, srpen) se setkání nekonají.** Po
prázdninách se uvidíme ve středu **5. 9. 2018.**
Srdečně zve Lýdia Murínová tel.: 730 825 301.

■ **Páteční dopolední setkávání** v 9 hod v KCMT
se v červenci a srpnu nekonají. Přejeme po-
žehnané léto a těšíme se na shledanou v pátek
7. září! Jana a Viktor Friedovi.

MC DOMEČEK / YMCA PRAHA / LETNÍ PROVOZ www.mc-domecek.cz

**Mateřské centrum bude otevřeno
ve vybraných dnech:**

Út + ČT / 10. 7., 12. 7., 17. 7., 19. 7., 24. 7.,
26. 7., 2. 8., 7. 8., 9. 8., 14. 8., 16. 8.

Od září otevíráme tyto kroužky:

■ **Pondělí / Školička Sluníčko** – obsazeno,
18.15–19.15 **Angličtina pro mírně pokročilé**
Malý muzikant – 16.00–16.45, 17.00–17.45
informace a přihlášení na www.malymuzikant.cz.

■ **Úterý – Angličtina + anglická konverzace**
– 17.30–18.30, 18.45–19.45. Vy se učíte, děti
si hrají. Herna je v ceně.

■ **Středa – Montessori pracovní** pro děti
od 1,5 roku do 3 let cca 15.30–16.30. Počet
míst je velmi omezený. Přihlášení na emailu:
lokvencova.jana@seznam.cz

Příprava předškoláka na čtení – Elkoninova
metoda. Vhodné pro děti v posledním ročníku
školky nebo s odkladem školní docházky.
Přihlašování na emailu: akejrova.elkonin@gmail.com,
více informací na www.elkonin.cz
nebo na telefonu 737 115 733.

■ **Čtvrtek – Angličtina pro děti s Lenkou.**
16.10 / 16.45, 17.00–17.45

■ **Pátek – Hravá matematika a malý vědec**
– jednorázové lekce na konkrétní téma, není
třeba se předem přihlašovat.
16.00–18.00 / **Biblické setkání** – kroužek pro děti.

Chystáme také kroužek tanečků pro nejmenší.
Sledujte náš web mc-domecek.cz nebo na
facebooku [https://www.facebook.com/](https://www.facebook.com/MCDomecek/)
[MCDomecek/](https://www.facebook.com/MCDomecek/)

Těšíme se na vás v herně nebo na kroužcích
v příštím školním roce.

Krásné prázdniny vám přeje MC Domeček.

Mateřské centrum Domeček

U Modré školy 1, 149 00, Praha 11
Tel.: 773 993 985

Aktuální informace: www.mc-domecek.cz
nebo www.facebook.com/MCDomecek
na tel.: **773 993 985**
Přihlášky na: mcdomecek@ymca.praha.cz.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY / ČERVENEC / SRPEN

ČERVENEC • *Evangelizační úmysl: Kněží v pastoraci* – Aby kněží, kteří ve svém pastoračním úsilí zakoušejí únavu a osamění, nalézali pomoc a útěchu v důvěrném vztahu s Pánem i v přátelství se spolubratry.

• *Národní úmysl: Aby člověk naplňoval své jedinečné poslání, které spočívá v tom, že smí Boha chválit* (srv. Žl 148).

SRPEN • *Všeobecný úmysl: Rodiny jako bohatství* / *Aby rozhodnutí, která mají dalekosáhlý ekonomický a politický dopad, chránila rodiny jako největší bohatství lidstva.*

• *Národní úmysl: Za vnímání přírody a okolního světa jako daru, v kterém se Bůh zjevuje* (srv. Žl 29/28).

BOHOSLUŽBY O PRÁZDNINÁCH / 1. 7. – 31. 8. 2018**KANCELÁŘ KCMT – HÁJE**

U Modré školy 1, 149 00 Praha 4
tel: 242 485 826

FARNÍ KANCELÁŘ CHODOV

Na Sádce 1296/18
tel: 272 934 261

- V době prázdnin je pro kontakt s knězem vhodný čas kolem bohoslužeb.
- Svátosti smíření možno vždy 30 minut před bohoslužbou nebo kdykoliv po dohodě

	Kostel sv. Františka	Kaple sv. Matky Terezy
Pondělí	–	–
Úterý	18.00	–
Středa	–	18.00
Čtvrtek	–	–
Pátek	18.00	–
Sobota	–	–
Neděle	8.00, 20.00	9.30

☎ / mob.

e-mail

Farní kancelář (fara – Na Sádce)	272 934 261	farar@kcmt.cz
Karina Juráková (ředitelka KCMT)	731 625 970	kancelar@kcmt.cz
Kancelář KCMT, farní kancelář KCMT	242 485 826	kancelar@kcmt.cz
P. Michael Špilár (farář)	272 934 261, 603 151 265	farar@kcmt.cz
P. Michal Přívara (farní vikář)	605 346 353	farnivikar@kcmt.cz
Pavel Urban (trvalý jáhen)	272 911 264	
Ladislav Staněk (trvalý jáhen)	724 112 799	
Václav Šebek (past. asistent)	242 485 830, 734 547 021	spravce@kcmt.cz
Jaroslav Olšanský (předseda KSK Praha)	603 256 411	jarda.olsansky@kskpaha.org
Vlasta Hamalová (koordinátorka dobrovolníků)	733 770 847	hamalova@kcmt.cz
Petr Fried (pracovník pro KCMT)		fried@kcmt.cz
Charita – Eva Černá (ředitelka)	737 322 569, 242 485 823	kancelar@charitapraha4.cz
Charita – pečovatelská služba	737 948 638, 272 941 972	socialnisluzby@charitapraha4.cz

Číslo účtu: KCMT **4200060575 / 6800** • farnost **19-9362170227 / 0100**

Příští uzávěrka bude 15. srpna 2018

Náklady na 1 výtisk 12 Kč

fchodoviny@gmail.com

Fchodoviny

Zpravodaj ŘK farnosti Praha-Chodov / 2018 / ročník 17

- redakce: Katka Friedová, Anežka Králová • typografie: Josef Karhan • foto: Ani Procházková a spol.
- za obsah odpovídá: P. Michael Špilár • <http://www.kcmt.cz/fchodoviny> • Tisk: TLAMA design